

Đề bài:

Em hãy tả cảnh nhộn nhịp của sân trường em trong giờ ra chơi cho người thân được biết.

Bài 1

BÀI LÀM

Chỉ còn vài phút nữa là hết giờ' làm bài kiểm tra chất lượng giữa học kì. Đây là thời điểm nhộn nhịp nhất của tiết học. Mọi người vội vã nộp bài lên bàn cô giáo rồi trật tự trở' về chỗ ngồi, mặt ngóng ra sân trường, đợi chờ tiếng trống. Bỗng “Tùng...! Tùng...! Tùng...!” ba tiếng trống vang lên rộn rã làm bừng tỉnh không gian tĩnh lặng, báo hiệu giờ giải lao đã đến.

Trong phòng học, tiếng cười nói lao xao rộn lên. Ai cũng muốn nộp bài thật nhanh để ra chơi. Vài phút sau, từ các cửa phòng học ủa ra không biết bao nhiêu mà kể những cánh áo đồng phục màu mây, rập rờn giữa sân trường như những cánh bướm vào những ngày cuối xuân đầu hạ. Sân trường vốn rất rộng vậy mà giờ đây có cảm giác như bị thu hẹp lại. Nó không đủ chứa những bước chân bay nhảy của chúng con. Khắp sân trường và cả trên hành lang của những dãy phòng học, đâu đâu cũng rộn tiếng cười nói ríu rít y như một bầy chim hót vào buổi sáng mai vậy. Chốc chốc tiếng reo hò lại rộn lên thán phục, cổ vũ cho một pha chơi đẹp mắt của một “cầu thủ” nào đó. Sôi nổi nhất có lẽ là chỗ quang nắng ở' góc phải sân trường nơi các “cầu thủ” bóng đá của hai đội lớp 5A và 5B đang tranh thủ thời gian tập dượt, chuẩn bị cho ngày “Hội khỏe Phù Đổng” sắp tới. Dường như, toàn bộ tụi con trai lớp 5A và rải rác một số bạn gái trong lớp đều tụ tập ở' đây động viên, cổ vũ cho lớp mình. Xuất sắc nhất trong đội 5A là bạn Thành, đội 5B là bạn Thịnh. Hai cầu thủ ấy là “linh hồn” của mỗi đội. ở vị trí nào cũng thấy bóng dáng của hai bạn. Cả hai đều khỏe và đá hay chẳng kém nhau. Mới năm phút đầu, được đồng đội đưa bóng tới, Thịnh nhanh nhẹn như một con sóc, lừa bóng qua hàng hậu vệ, kẻ một đường bóng căng như sợi dây đàn, ghi bàn thắng đầu tiên cho đội mình. Tiếng hoan hô như làm vỡ tung cả sân trường. Lúc này đội 5A như hăng hái hẳn lên, mồ hôi bạn nào bạn nấy đổ ra như tắm. Thành đón bóng từ chân

“đồng đội” của mình đưa đến, lừa bóng qua được hai cầu thủ đội bạn, chỉ còn hàng hậu vệ nữa. Tiếng hoan hô cổ vũ dậy lên:

- Chọc thủng hậu vệ! Chọc thủng hậu vệ!

Như được truyền thêm sức mạnh và bằng sự tài trí lanh lợi của mình, Thành hát nhẹ bóng vào đối phương, bóng dội lại vào chân Thành. Bằng một động tác luồn lách rất đẹp, Thành đưa bóng qua hàng hậu vệ. Và bất ngờ, Thành tung một cú sút chân trái lắt léo. Quả bóng như một chiếc lá vàng bay vào khung thành đội bạn, gỡ hòa cho đội mình. Một lần nữa, tiếng reo hò như làm rung chuyển cả sân trường: “Hoan hô Đức Thành! Hoan hô Đức Thành!”.

Ơ giữa sân trường, dưới những gốc phượng tán lá xum xuê, những bạn gái tùm năm tùm bảy chơi trò banh dĩa, nhảy dây... Nhìn những sợi dây tung lên lượn xuống nhịp nhàng theo những đôi chân thoăn thoắt của các bạn, mới thấy hết vẻ điệu nghệ của những “cây rhyai lành nghề”. Thật là một trò chơi bổ ích và hấp dẫn. Trên hành lang của lớp học, các thầy, cô giáo trong những bộ trang phục chỉnh tề với màu sắc trang nhã, đi lại ngắm nhìn những học trò thân yêu của mình đang nô đùa bay nhảy giữa sân trường mà iòng rộn lên bao niềm vui cùng tuổi thơ... Hai nhịp trống bỗng vang lên. Không gian như ngưng đọng lại trong giây lát, rồi lại rộn rã bởi muôn ngàn bước chân vội vã đi về hướng của lớp mình. Hai mươi phút giải lao giữa giờ' kết thúc.

Chao "ôi vui quá! Ước gì suốt cả năm học, tiết trời lúc nào cũng sáng đẹp. Bởi chỉ có những buổi sáng như thế, chúng em mới có được những giờ phút giải lao vui nhộn và thật sự sảng khoái.

Bài 2

BÀILÀM

Có lẽ vui nhất và để lại trong em nhiều ấn tượng nhất giữa các buổi học là cảnh nhộn nhịp của sân trường trong giờ ra chơi.

Thông thường, cứ sau hai tiết học là đến giờ giải jao. Sáng nay cũng vậy. Một hồi trống vang lên đồng dạc: “Tùng! Tùng! Tùng!”, Tiếng trống giòn giã r..gân lên như

một âm thanh quen thuộc, nhưng sao náo nức đến thế! Tiếng trống xua đi nỗi căng thẳng, mệt nhọc sau hai giờ' miệt mài học tập. Sân trường mấy phút trước rộng và và yên tĩnh vậy mà chưa đầy ba phút sau không gian như co hẹp lại, không còn đủ sức chứa tiếng ồn ào và hàng trăm bước chân chạy nhảy. Từ các phòng học, những cánh đồng phục màu mây ào ra trắng như những dòng thác đang chảy. Mấy tốp nam đá cầu nhanh chóng dàn “thế trận” ở khoảng trống không có bóng cây, miệng í ới gọi nhau. Những quả cầu xanh, đỏ, trắng bay qua bay lại, rồi bỗng vút lên trên không, chao liệng như những cánh hoa so đũa bay trong gió. Nhiều bạn nữ chơi trò nhảy dây đang lướt qua các vòng dây một cách nhịp nhàng trông thật đẹp mắt. Quanh mấy góc phượng vĩ, từng tốp bạn nam, bạn nữ chơi trò đuổi bắt. Mồ hôi đổ ra, đôi má đỏ bừng, tóc bết xuống trán, xuống mặt. Sô bạn thích đùa tùm tùm kể chuyện tiếu lâm, ôm bụng cười ngặt nghẽo. Nhiều đôi bạn dắt tay nhau đi đi, lại lại, nhỏ to trò chuyện. Vài bạn còn ra tận hàng rào tìm người bán ô mai chua, sấu dầm... nhấm nháp cho đỡ buồn miệng. Tuy vậy, cũng có một vài nhóm bạn thì lại chụm đầu vào nhau tranh luận một bài toán hay, một câu Tiếng Việt khó chưa tìm ra đáp số, lời giải, một vài bạn ngồi dưới mái hiên ôn lại bài cho tiết học sắp tới, có bạn đứng tựa cửa sổ nhìn ngắm mọi người đùa chơi vui vẻ trên sân trường, có bạn lại say sưa ngắm bầu trời và những đám mây trắng đang lững lờ trôi trên nền trời cao xanh vời vợi, rồi lắng tai nghe những tiếng chim líu ríu trên vòm cây. Trên hành lang lớp học, các thầy cô giáo đưa mắt nhìn lũ trẻ chơi đùa, nét mặt tràn đầy niềm phấn khởi. Hẳn các thầy cô cũng đang vui cùng niềm vui tung bừng của trẻ thơ.

Một nhịp trống trang nghiêm bỗng vang lên. Như có phép thần mâu nhiệm, chúng em rậm rạp xếp hàng lần lượt vào lớp mình, trả lại sân trường không khí yên tĩnh của nó.

Bài 3

BÀI LÀM

“Tùng! Tùng! Tùng!” Ba tiếng trống vang lên báo hiệu giờ giải lao. Từ các cửa lớp, học sinh ủa ra như ong vỡ' tổ. Phút chốc, sân trường đã rộn rã tiếng nói, tiếng cười

ồn ào của mấy trăm học sinh đang tung tăng chạy nhảy.

Một hồi trống dài thúc giục, báo hiệu thể dục giữa giờ. Chúng em nhanh nhẹn xếp thành đội hình đúng vị trí quen thuộc. Theo tiếng trống hiệu, từng động tác được thực hiện nhịp nhàng, đều đặn, thuần thục. Những tấm thân mềm mại quay trái, quay phải, kết hợp với các động tác tay đưa lên, hạ xuống, trông đẹp không khác gì tiết mục mở đầu “Hội khỏe Phù Đổng” hàng năm.

“Khỏe! Khỏe!” Tiếng hô đồng thanh vang động cả sân trường làm mấy chú chim sợ hãi bay vút lên tầng không. Tiếp đến là các trò chơi giải trí theo từng nhóm bạn. Dưới gốc cây bàng, một nhóm các bạn nữ đang ngồi đánh chuyền. Những que chuyền từ tay các bạn rải ra, bóng tung lên, bàn tay lại thoăn thoắt nhặt những que chuyền theo nhịp hát của bài đồng dao. Bên dưới những vòm me mát rượi, dăm bảy bạn cả nam lẫn nữ bàn tán chuyện gì đó rất sôi nổi, nét mặt ai cũng hớn hờ. Nhóm con trai thì chơi đá gà hay bịt mắt bắt dê, cướp cờ... chẳng kể gì đến nắng bụi. Có bạn mồ hôi đã nhỏ giọt mà vẫn lao vào cuộc chơi. Cách đó không xa, tốp nam lớp 5A thi đá cầu với lớp 5B. Trái cầu làm bằng những sợi dây thun cuộn lại, ở giữa cắm mấy chiếc lông chim, vun vút bay đi, bay lại. Tiếng bàn tán nổi lên xen lẫn tiếng nói cười thật là vui nhộn. Ôn ào nhất là đám kéo co. Mỗi bên có tới hàng chục người. Người này ôm ngang lưng người khác. Đứng đầu hai bên là “Hải đen” và “Phúc mập”. Sau tiếng hô đồng dục của “trọng tài” Thành, hai bên gò lưng, xoắn chân, bặm môi, ra sức kéo. Bên “Hải đen” dường như yếu thế hơn nên bị bên “Phúc mập” kéo dồn qua vạch ranh giới chừng nửa bước đang dồn mọi nỗ lực ghì lại. Giằng co chừng độ một phút, bỗng, “Phúc mập” buông tay, cả hai nhóm đều bị té ngửa, nằm chồng lên nhau, ngổn ngang dưới đất. Những tràng vỗ tay reo hò vang dội. “Phúc mập” lồm cồm ngồi dậy. Những giọt mồ hôi tròn như những hạt mưa chảy dài trên gương mặt đỏ gay, Phúc vội vã thanh minh: “Tớ đau bụng quá, không chịu nổi. Vói lại cậu Mạnh nữa, ôm không ôm chặt, cứ cầu vào bụng tớ, đau chết đi được. Ngày mai chúng tớ sẽ cố gắng”.

Tiếng trống báo hiệu giờ học đã điểm, chúng em nhanh nhẹn trở về lớp. Gương mặt ai cũng hớn hờ, vui tươi. Thời gian vui chơi tuy ngắn ngủi nhưng thật bổ ích.

Bài 4

BÀI LÀM

Một hồi trống rộn rã vang lên báo hiệu giờ ra chơi đã đến. Chúng em vội vàng xếp sách vở' lại rồi chạy ùa ra khỏi lớp khi có lệnh của cô giáo.

Sân trường bỗng trở nên náo nhiệt. Tiếng chân chạy thành thịch, tiếng reo hò vang vang, tiếng cười đùa rộn rã khắp nơi... Mùa đông, trời lạnh nên các bạn mặc áo ấm đủ màu sắc, trông sân trường như một khu vườn đầy hoa. Những cây phượng cành lá trơ trụi, khăng khiu, co mình trong gió bắc. Còn những cây bàng thì khoác áo màu tím đỏ phoi mình trong gió lạnh. Cảnh vật có phần hiu hắt nhưng chúng em lại rất vui. Tiết trời lành lạnh, se se nhưng do hoạt động sôi nổi nên chúng em chẳng hề thấy lạnh chút nào. Quanh gốc si già, các bạn gái chia thành cặp nhảy dây. Những vòng dây quay loang loáng, nghe vun vút và những đôi chân thoăn thoắt nhip lên, nhip xuống trông Thật đẹp mắt. Còn những bạn trai thì chơi đá cầu, bắn bi dưới gốc bàng. Những viên bi xanh đỏ lăn tròn trên mặt đất chạm nhau kêu lách cách. Mấy bạn gái chơi lò CQ, tiếng chân nện thình thịch trên mặt đất. Dường như ai cũng lao vào cuộc chơi một cách nhiệt tình vui vẻ, xua đi cái giá lạnh của tiết trời mùa đông. Bỗng “Tùng! Tùng! Tùng!” tiếng trống vào lớp vang lên. Tất cả đều dừng lại các cuộc chơi, nhanh chân xếp hàng vào lớp.

Giờ' chơi thật là thú vị. Nó đem lại cho chúng em những giây phút giải trí khoan khoái dễ chịu sau những tiết học căng thẳng, tạo cho chúng em một tâm thế thoải mái bước vào những tiết học tiếp theo.